

ad § 12.

Med Hensyn til 1ste Affnit af denne Paragraph henvises til Lov 14de April 1852 § 18.

Føreløbige mundtlige Forhandlinger af Tiendecommissionernes Medlemmer betræffende de fra Communalbestyrelserne modtagne Anmeldelser og den Plan, som herefter bør lægges til Grund for Forretningernes Afholdelse, ville være særligt egnede til at bevirke, at alle de Tiendomme, som bør medtages i Planen, blive medoptagne paa samme, og at denne overhovedet bliver hensigtsmæssig, idet eenfaldige Opfattelser og Meningsforskjelligheder snarere kunne ventes hævdede under den mundtlige Drøftelse, end naar Forhandlingerne skulde være skriftligt. Man kan imidlertid ikke vente, at Tiendecommissionerne ville afholde saadanne Møder, naar de selv skulle høre de dermed forbundne Omkostninger. — Selv i saadanne Tilfælde, hvori Dvertiendecommissionens Medlemmer ikke finde det nødvendigt til Sagens Oplysning at afholde Aasteds møder, vil det ved Afgjørelsen af tvivlsomme Spørgsmaal ogsaa kunne være ønskeligt for Sagens Tarr, at de kunne mødes og mundtlig drøfte disse med hverandre. Deslige Fællesmøder ville imidlertid heller ikke i saadanne Tilfælde kunne ventes afholdte, naar de Paagældende selv skulle høre Omkostningerne. — Da man nu ikke vel vil kunne

paalægge Parterne Omkostningerne ved saadanne Møder af Tiendecommissionerne og Dvertiendecommissionerne, eftersom Parterne ville være ude af Stand til at kontrollere Rigtigheden af de i Anledning af samme indkomne Regninger, har man meent at kunne paalægge Statskassen de mindre betydelige Udgifter, hvorom der her kan være Spørgsmaal. Naar det i hvert enkelt Tilfælde, førend nogen Anviisning kan finde Sted, paa en efter Omstændighederne fyldestgjørende Maade skal godtgøres for Indenrigsministeren, at Mødet har været nødvendigt til Sagens Tarr, behøver man neppe at frygte for, at slike Møder skulle blive afholdte uden tilstrækkelig Foie. Det er forøvrigt en Selvfølge, at der efter de almindelige Regler for Dieters Beregning ikke kan blive Spørgsmaal om at beregne saadanne for Andre af de Paagældende end dem, som i Anledning af Møderne maae forlade deres Hjem.

ad § 13.

Med Hensyn til Indholdet af denne Paragraph henvises til Lov 14de April 1852 § 21.

ad § 14.

Ved Affattelsen af denne Paragraph har man taget Lov 12te December 1860 § 5 til Rettefsnor.